

Boerescu, Dan-Silviu, *Pagini (libere) dintr-un neînterupt război amoros. Billclintonienii, postfată*

Calitatea dintâi a acestei cărți este că nu impune neapărat o concluzie. Chiar îngrozitor de deficitari la capitolul tandrețe, bărbații sunt teribil de necesari în logistica iubirii. Mulțumesc Floricăi Bud pentru politica prozei sale, singura capabilă să stabilească un armistițiu – preț de o PAGINĂ LIBERĂ – în războiul amoros de o mie de ani... și încă o mie de ani...

Florica Bud își atinge, paradoxal, maturitatea stilistică tocmai “copilărindu-se” inimitabil, atunci când se decide să ia pe cont propriu bătălia cu billclintonienii. N-o face, însă, de pe poziția monicelor! Preferă rolul de observatoare – deloc imparțială! – din partea unei ligi a femeilor dezamăgite – nu și patetice. Sarcasmul cu care traversează melodrama posibilă a relației dintre bărbați și femei o atestă ca pe cea mai revoltată dintre tolerante, fără a-și pierde, totuși, statutul de cea mai tolerantă dintre revoltate.

Florica Bud are (dez)avantajul de a fi copiat în oglindă a scrierilor ei. Rareori, o autoare și-ar mai putea recunoaște zulfii blonzi în filigranul paginii! De aceea, scrisul ei are o cochetărie cu totul și cu specială, « mereu la limita prețiozității, din care se salvează prin șarjare autoironică ».

Chiar și atunci când abordează teme grave, cum ar fi cea a războiului dintre sexe, îmblânzătoarea lui Nu-Motanul (personajul ce a consacrat-o deopotrivă în lumea copiilor și a copiilor ce au devenit fără să vrea adulți) nu părăsește aerul șăgalnic caracteristic. Lipsa ei de crispate detensionează și lectorul, fără ca scriitura să decadă în banalitatea cotidiană. Florica Bud are darul de a însufleți pagina de epică eseistică prin sensibilitate netrucată și un simț genuin al echilibrului. Alternanța „pagini pline”/ „pagini libere” atestă firescul unei compoziții doar în aparență savante.